

prodejny. Posuzuje-li se obsah inserátu (příl. C) v celku a v této skutkové a časové souvislosti, jest připustiti, že inserát mohl v zákaznictvu vzbuditi omyly na úkor žalobkyně jako soutěžitelky. Předně se v inserátu uvádí, že »K. zůstane i nadále Brno, Náměstí Svobody«. Toto oznámení o sobě nebylo nijak motivováno, ano se o nějaké změně nejednalo, naproti tomu mohlo býti vykládáno v souvislosti se zařizováním prodejny žalobkyně, k němuž právě tehdy došlo a mohl mu býti přikládán význam a smysl, že žalobkyně otvírá sice vlastní prodejnu, že však při tom dosavadní místní prodejna jejího zboží zůstává na starém místě nerušená a v nezměněném postavení. Uvádí-li se dále, že u žalované lze i nadále dostati »obuv firmy P.«, bez jakéhokoli časového omezení beze zmínky o zboží jiných firem a o tom, že jde o výprodej staršího zboží, a následuje-li proloženým tiskem »pouze Ia provedení za hluboce snížené ceny«, není vyloučeno, že by to mohlo vzbuditi u zákaznictva dojem, že v Brně zřízena byla sice vlastní prodejna žalobkyně, že se však nic nezměnilo na dosavadním poměru mezi oběma firmami, že firma K. bez jakéhokoli omezení i nadále bude prodávati P-ovu obuv Ia provedení, a to za snížené ceny, a že cokoli lze z tohoto zboží dostati v nové prodejně žalobkyně, lze kdykoli jako dosud a stejně obdržeti i ve staré prodejně tohoto zboží, u žalované; nelze před rozhodnutím sporu vyloučiti ani možnost toho výkladu, že u žalované lze dostati jen obuv Ia provedení, kdežto v prodejně žalobkyně že se prodává obuv jiná. Je jasné, že, hledíc k řečené možnosti výkladu, nelze vyloučiti, že by ona úprava inserátu mohla žalované zjednati v soutěži se žalobkyní přednost na úkor žalobkyně. Podle toho jest tedy uznati za osvědčený nárok na ochranu podle předpisů zákona o nekalé soutěži a jest žalobkyni přiznati i nárok na prozatímní opatření zákazem inserování podobného nejasného doslovu, jak obsahuje inserát příl. C), jakož i zákazem inserování a vyhlášek, jimiž by se v zákaznictvu proti skutečnému stavu věci mohlo vzbuditi zdání, že i nadále sklad žalobkyně zůstává v obchodních místnostech žalované. Tento zákaz není neurčitý ani co do obsahu a formy, ani co do rozsahu; při různosti názoru o tom bude na soudu exekuci povolujícím, by rozhodl, přičí-li se to neb ono jednání žalované tomuto zákazu čili nic. Žalované nelze ovšem podle toho, co jest zjištěno, zakázati, by, držíc se pravdy a skutečností, svému zákaznictvu vhodným způsobem neoznámila, že má dosud na skladě a prodává určitou zásobu obuvi od firmy P., a to ve svém obchodě jako samostatný podnikatel. Musí to však učiniti jasným způsobem, aby byla vyloučena možnost jiného výkladu, který by mohl v soutěži poškoditi žalobkyni, jak je tomu v inserátu příl. C.

Čís. 11924.

Do usnesení soudu, jímž byla žaloba, podaná v menšinovém jazyku, odmítnuta, ježto není podmínkou pro použití menšinového jazyka, lze podat rekurs pořadem soudním.

Určuje-li se soudní příslušnost pro žalobu na akciovou společnost podle zvláštního závodu, jest spor zmístněn příslušností podle vedlejších

šího závodu a soud tohoto závodu jest oprávněn za podmínek § 18 jaz. nař. přijímati podání v jazyku národnostní menšiny, k níž strana činící podání náleží.

(Rozh. ze dne 23. září 1932, R II 285/32.)

Soud první stolice (krajský soud v Moravské Ostravě) odmítl žalobu proti pražské bance, filiálce v Moravské Ostravě, ježto se nehodí, by o ní bylo po zákonu zahájeno jednání. **D ů v o d y:** Žalobce podal dne 8. června 1932 u zdejšího soudu žalobu v německém, menšinovém, jazyku, ačkoliv bydlí v soudním okrese Fryštátském, v němž podle posledního soupisu lidu obývá méně než 20% státních občanů německého jazyka. Podle § 1 a 2 jazykového zákona ze dne 29. února 1920 čís. 122 sb. z. a n. a podle vládního nařízení ze dne 3. února 1926 čís. 17 sb. z. a n. § 4 (3) nesmí sborový soud jednat v menšinovém jazyku, nelze-li u podřízeného okresního soudu přijímati podání v jazyku menšinovém. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by o žalobě dále jednal. **D ů v o d y:** Prvý soud pochybil, maje za to, že pro zkoumání jazykové otázky jest rozhodným bydliště žalobcovo. Podle § 2 jaz. zák. a § 18 odst. (2) a § 36 prováděcího nařízení čís. 17 sb. z. a n. z roku 1926 tomu tak není a jest lhostejno, kde bydlí žalující strana. V úvahu přichází jen otázka, zda jde o žalobu, již vyřídití přísluší krajskému soudu proto, že se jeho působnost vztahuje na okres s jazykovou menšinou, zda okolnost, zakládající příslušnost, založena právě ve vztahu k tomuto okresu. V tom směru se uvádí, že filiálka žalované strany zakládající příslušnost podle § 87 j. n., má své sídlo v Moravské Ostravě. Poněvadž okresní soud v Moravské Ostravě jest soudem s 20% jazykovou německou menšinou, má strana žalující právo činiti podání v tomto případě v jazyku menšinovém.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurent má mylně za to, že o rekursu proti usnesení prvního soudu měl rozhodnouti úřad správní. Usnesení prvního soudu není správním rozhodnutím o jazykovém sporu, nýbrž rozhodnutím procesním, jež spadá do oboru soudní judikatury. Soudy nerozhodují o použití jazyka formálním výrokem omezujícím se na použití jazyka, nýbrž předmětem soudcovského výroku jsou otázky procesního práva, pro něž je otázka použití jazyka jen otázkou předurčující. Proto může proti soudnímu rozhodnutí, jímž byla žaloba odmítnuta, býti podán rekurs pořadem soudním, o němž vyšší soud rozhoduje jako o procesním opatření, řeše při tom jazykovou otázku jen v důvodech jako otázku předurčující. Ovšem tam, kde je opravný prostředek pořadem soudních stolic vyloučen, lze zjednatí nápravu při porušení práva jazykového, pokud je ovšem možná (§ 96 (3) jaz. nař.), jen stížností v pořadu správním, ale mají-li býti odstraněny procesní účinky soudního rozhodnutí, jest proti němu podati opravný prostředek přípustný podle předpisů procesního práva, ježto jinak by se soudní rozhodnutí nabytím pravomoci stalo nezměnitelným

právě v rozhodnuté otázce práva procesního (srov. na př. rozhodnutí čís. 9972 sb. n. s.). Žalobce proto podal právem rekurs proti odmítacímu usnesení prvního soudu k rekursnímu soudu. Mohl sice podati také pro porušení jazykového práva i stížnost podle § 7 jaz. zák. a § 96 jaz. nař., by po případě docílil správného rozhodnutí závazného pro soudy v dalším rozhodování případu, ale to neučinil.

Ani ve věci samé není dovolací rekurs opodstatněn. Jest sice správné, že obecným soudem žalované strany, jejímž sídlem je Praha, je pražský soud. Ale určuje-li se soudní příslušnost pro žalobu na akciovou společnost, již je žalovaná, podle zvláštního závodu, ježto se právní věc týká tohoto závodu (§ 87 j. n.), náleží spor vyřídití soudu na základě toho, že se jeho působnost vztahuje na okres, v němž jest sídlo onoho závodu (§ 18 (1) b) jaz. nař.). Spor je tu podle § 2 odst. (2) jaz. zák. a § 18 (1) b) jaz. nař. zmístěn příslušností podle vedlejšího závodu a soud tohoto závodu jest oprávněn za podmínek § 18 jaz. nař. přijímatí podání v jazyku menšinovém, jemuž strana k menšině patřící náleží (§ 18 (1) c) jaz. nař.). Rekursní soud rozhodl tedy správně, ježto důvodem příslušnosti prvního soudu byl vedlejší závod žalované v Moravské Ostravě (její filiálka) a soud v Moravské Ostravě je soudem, v jehož okresu obývá 20% německá menšina.

Čís. 11925.

Zamítl-li soud první stolice žalobu věcně, kdežto odvolací soud k žalobcovu odvolání žalobu pro zmatečnost odmítl, jest i žalovaný oprávněn k rekursu do usnesení odvolacího soudu.

(Rozh. ze dne 23. září 1932, R II 319/32.)

Procesní soud první stolice zamítl žalobu z věcných důvodů. Odvolací soud k žalobcovu odvolání zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by po případném dalším jednání znovu rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

Předeslati jest, že žalovaný jest ke stížnosti oprávněn, ač byla žaloba napadeným usnesením odmítnuta, neboť tím bylo jeho procesní postavení zhoršeno, ježto první soud žalobu zamítl věcně a útraty sporu žalovanému přisoudil, kdežto podle výroku odvolacího soudu by mohla býti žaloba znova podána.

Čís. 11926.

Zástavní právo, jehož nabytí vymáhající věřitel podle § 56 třetí odstavce c. ř. s. a § 78 ex. ř. složením jistoty na předmětu složeném pro nárok, k jehož zajištění mu byla povolena exekuce, přeměnilo se tím, že